



RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATURA KRAJOWA
ZASTĘPCA PROKURATORA GENERALNEGO

Kancelaria Ogólna

25. 11. 2019

nr RPW

35107/2019

PK IV Pc 1474.2019

dot. BPS/043-85-2444/19



03980200260672
RPW/35107/2019 P
2019-11-25

Warszawa, dnia 21 listopada 2019 r.

Pan

Tomasz Grodzki

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 12 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 740) i w związku z oświadczeniem złożonym przez Pana Senatora Czesława Ryszkę na 85. posiedzeniu Senatu IX kadencji w dniu 18 października 2019 r., przekazanym przy piśmie Pani Wicemarszałek Senatu Marii Koc z dnia 22 października 2019 r., Nr BPS/043-85-2444/19 dotyczącym sprawy Pana M. S. zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. akt III AUa 37/19, po dokonaniu analizy akt sądowych uprzejmie informuję co następuje.

W sprawie ustalono, że ww. orzeczeniem Sąd Apelacyjny oddalił apelację zainteresowanego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 20 listopada 2018 r., sygn. akt XI U 1331/18, którym oddalono odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9 maja 2018 r. odmawiającej Panu M. S. prawa do emerytury górniczej.

Zgodnie z art. 398 (3) § 1 i 2 k.p.c. skarga kasacyjna Prokuratora Generalnego musi być oparta na naruszeniu bądź prawa materialnego przez błędny jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, bądź na naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, o ile rezultatem ww.

uchybień było wydanie orzeczenia naruszającego podstawowe zasady porządku prawnego.

Analiza akt sądowych wskazywała na to, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszeń prawa procesowego, które prowadziłyby do uchybienia powyższym, w tym nie stwierdzono, aby postępowanie to było dotknięte którąkolwiek z przyczyn nieważności określonych w art. 379 k.p.c.

Sądy stosując art. 50a, 50b oraz 50c ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.) – dalej ustawy emerytalnej, nie naruszyły w przedmiotowej sprawie podstawowych zasad porządku prawnego. Z ww. norm bowiem wprost wynikało jaka praca może być uznawana za pracę równorzędną do pracy górniczej oraz kiedy uwzględnia się ją przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej i jaki łącznie wymiar praca górnicza oraz równorzędna jej musi osiągnąć, aby danemu pracownikowi przysługiwała emerytura górnicza.

Zwrócić należało uwagę na niebudzącą wątpliwości wykładnię art. 50c ustawy emerytalnej, zgodnie z którą brak jest możliwości uznania za pracę górniczą lub równorzędną jakiejkolwiek innej pracy, poza wyszczególnioną w tej normie.

Deklarowane przez zainteresowanego zatrudnienie na stanowisku kierownika elektrociepłowni oraz kierownika wydziału produkcyjnego nie jest objęte katalogiem prac górniczych oraz równorzędnych z pracą górniczą z art. 50c ust. 1 i 2 ww. ustawy.

Jednocześnie znajdujące się obecnie w art. 50c ust. 2 ustawy emerytalnej zestawienie prac równorzędnych z pracą górniczą jest efektem nowelizacji ww. ustawy dokonanej w dniu 1 stycznia 2007 r. na mocy ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2005 r., Nr 167, poz. 139).

Należy dodać, że zgodnie z art. 398 (3) § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Ponadto uprzejmie podaję, że kopia oświadczenia senatorskiego złożonego

w przedmiotowej sprawie została przekazana zgodnie z właściwością do Wydziału Skargi Nadzwyczajnej Prokuratury Krajowej celem oceny zasadności wywiedzenia przez Prokuratora Generalnego skargi nadzwyczajnej od ww. wyroku Sądu Apelacyjnego.

O rezultacie wskazanej oceny zostanie Pan Marszałek poinformowany odrębnym pismem.

Robert Ferland
Robert Ferland